

**ЧРЕЗ
ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ
ПРИ ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ**

ВСС - 10 800/04.10.2017 17-11-2017

**ДО
ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ**

ЖАЛБА

от Десислава Живкова Кайнакчиева с ЕГН:
живуща в гр.

ПРОТИВ: МЪЛЧАЛИВ ОТКАЗ НА ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ ПРИ ВСС по молба /заявление/ Вх. № ВСС -10 800/04.10.2017 г. до Прокурорската колегие при ВСС за вземане на решение, с което, на основание чл.193, ал.6 от ЗСВ да бъде повишена на длъжност „прокурор“ във Върховна касационна прокуратура по по конкурса обявен с решение на ВСС по протокол № 10/14.03.2013 г./ Д.в. бр.31/29.03.2013 г./, приключил с встъпване в длъжност на класираните кандидати на 03.04.2017 г.

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

С настоящата жалба, на основание чл.193, ал.7 от ЗСВ , във връзка с чл. 58, ал.1 и чл.145 АПК обжалвам мълчалив отказ на Прокурорската колегия при Висшия съдебен съвет / ПК при ВСС/ да вземе рашение по подадента от мен молба / заявление/ с Вх. № ВСС 10 800/04.10.2017 г. за повишаването ми в длъжност „прокурор“ във Върховна касационна прокуратура , на основание чл.193, ал.6 от ЗСВ по приключилия на 03.04.2017 с встъпване в длъжност на класираните кандидати конкурс за повишаване в длъжност и преместване, обявен в Д.в. бр.31/29.03.2013 г. /Протокол № 10/14.03.2013 г./

Считам, че обжалвания мълчалив отказ на Прокурорската колегия на ВСС е неправилно, поради постановяването му при съществени нарушения на административно - производствените правила, противоречие с материално – правни разпоредби и в нисъответствие с целта на ЗСВ, поради което го обжалвам и моля да го отмените, на основание чл.146, г.3, т.4 и т.5 от АПК, като върнете преписката на Прокурорската колегия при ВСС със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона и вземане на решение за назначаването ми , на основание чл.193, ал.6 от ЗСВ на длъжност „прокурор“ във Върховна Касационна прокуратура по приключилия конкурс по Протокол № 10/14.03.2013 г.

В качеството ми на участник по посочения конкурс, който приключи на 03.04.2017 г. с встъпваянето на класираните кандидати в предвидения от закона 9 месечен срок на 04.10.2017 г. , на

основание чл.193, ал.6 от ЗСВ подадох молба с Вх. № ВСС – 10800/04.10.2017 г. до Прокурорската колегия при ВСС с искане за вземане решение, с което да бъда повишена на длъжност „прокурор“ във Върховна касационна прокуратура, тъй като считам, че с встъпването в длъжност член на ВСС на Г-жа Даниела Машева и Г-жа Светлана Бошнакова на 03.10.2017 г. са освободени две длъжности „прокурор“ във Върховна Касационна Прокуратура, които заедно с освободените преди това в края на месец юли и през август 2017 г. две длъжности „прокурор“ във ВКП, след 03.10.2017 г. са достатъчни за назначаване по реда на чл.193, ал.6 ЗСВ на всички участниците в конкурса по реда на класирането, включително и по отношение на мен, като се вземат предвид онези от участниците в конкурса по Протокол № 10/14.03.2013 г., които междуременно не са назначени на длъжност „прокурор“ във ВКП и такива които отговарят на условията на чл.191 от ЗСВ относно изискването за уседналост и стаж по чл.164 ЗСВ.

Считам, че по отношение на мен са налице всички предпоставки за приложение на чл.193, ал.6 от ЗСВ и в този смисъл за вземане на решение, на основание чл.160, във вр. с чл. 193, ал.6 от ЗСВ от компетентния орган до който съм адресирала молбата с Вх. № ВСС- 10800/04.10.2017 г., а именно Прокурорската колегия на ВСС, който кадрови орган на съдебната власт до настоящия момент не е взел решение по подадената молба, въпреки, че след 03.10.2017 г. е налице освободена длъжност „прокурор“ във ВКП, която по реда на класирането на Колегите класирани на по – предни позиции отговарящи на изискванията на закона и Наредба № 1 от 09.02.2017 г. за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт достига, включително до мястото на което съм класирана в приключилия конкурс по Протокол № 10/14.03.2013 г. на ВСС.

Като участник в приключилия конкурс по прокол № 10/14.03.2013 г. на ВСС не съм назначена на някоя от длъжностите за които съм кандидатствала в предходната конкурсна процедура и не съм участник в друга процедура за заемане длъжност в орган на съдебната власт. Както посочих по – горе не са изминали повече от 9 месеца, считано от приключване на предходната конкурсна процедура по Протокол № 10/14.03.2013 г. на ВСС по която класираните кандидати са встъпили в длъжност на 03.04.2017 г. Съответно крайната ми оценка в предходната приключила конкурсна процедура е не по – ниска от 5,00 и е налице изразено положително становище на КПЕ при ПК на ВСС / Решение по т.3 от Протокол от заседание от 19.09.2017 г./ Отговарям на обстоятелствата по т.191 от ЗСВ относно изискването за уседналост и стаж по чл.164 от ЗСВ / прокурор съм в Софийска градска прокуратура от встъпването ми в длъжност на 20.04.2005 г. до настоящия момент/, а така също отговарям и на изискването по чл.162 от ЗСВ.

Същевременно конкурса в който съм участвала е последния приключил конкурс за длъжността „прокурор“ във Върховна касационна прокуратура, считано от назначаване на класираните в конкурса кандидати, което е станало на 03.04.2017 г. и следователно понастоящем тече 9 – месечен срок от приключване на предходната конкурсна процедура. Предвид междуременно освободените две длъжности „прокурор“ във Върховна касационна прокуратура през м.юли и август 2017 г., както и тези освободени на 03.10.2017 г. с встъпване на встъпване в длъжност членове на ВСС, Колеги, които са земали преди освобождаването им от ПК на ВСС длъжност „прокурор“ във ВКП / Г-жа Даниела Машева и Г-жа Светлана Бошнакова/, съответно с Р. по т.4.2 и Р по т.4.10 от Протокол № 30 / 27.09.2017 г. към момента на внасяне на молбата ми на 04.10.2017 г. фактически са

освободени още две длъжности „прокурор“ във Върховна касационна прокуратура и същите са станали общо 4 / четири/ по мое мнение и както посочих са достатъчни за назначаване по реда на чл.193, ал.6 ЗСВ на всички отговарящи на законните изисквания ,участници по реда на класирането им в приключилия конкурс, включително и по отношение на моето място в класирането по приключилата на 03.04.2017 г. конкурсна процедура. Нещо повече, към настоящия момент с оглед освобождаване на още една длъжност „прокурор“ във ВКП, считано от 15.11.2017 г. от прокурор от ВКП, освободен, на основание чл.165, ал.1, т.1 ЗСВ фактически освободените длъжности прокурор във Върховна касационна прокуратура са общо 5 / пет/.

С оглед на изложеното, считам, че дори и всички класирани преди мен участници в конкурса, които не са назначени междувременно на длъжност прокурор във ВКП по друг конкурс / Например прокурор Стилияна Атанасова, която е назначена на длъжност „прокурор“ във ВКП и за която е отпаднал правен интерес/ и които отговарят на условията на чл.191 ЗСВ относно изискванията за уседналост и стаж по чл.164 ЗСВ и 162 ЗСВ да пожелаят да бъдат назначени по реда на чл.193, ал.6 ЗСВ е налице освободена длъжност „прокурор“ във ВКП на която да бъде назначена.

Налице са всички материалноправни предпоставки , изискуеми за повишаването ми по реда на чл.196, ал.3 от ЗСВ, но до настоящия момент Прокурорската Колегия на ВСС не е приела решение, по молбата ми с Вх. № ВСС 10 800/ 04.10.2017 г., въпреки освободените длъжности „прокурор“ във ВКП, тези освободени на 03.10.2017 г., с които броя на освободените длъжности достига по реда на класирането до мястото на което съм класирана в приключилия конкурс.

Липсата на решение по молбата / заявлението/ с Вх.10-800 от 04.10.2017 г. до Прокурорската колегия на ВСС от страна на единствено компетентния орган – Прокурорската колегия на ВСС съставлява мълчалив отказ по смисъла на чл.58, ал.1 от АПК, който административен акт на компетентния кадрови орган на съдебната власт по кадрови въпрос, касаещ ме пряко като участник в приключилия конкурс на 03.04.2017 г. засяга неблагоприятно моята правна сфера, тъй като не поражда поисканото от компетентния орган субективно право.

Налице е съдебна практика на ВАС, съгласно която по всеки кадрови въпрос, поставен пред компетентния кадрови орган от магистрат в случая от прокурор до Прокурорската колегия на ВСС, последния трябва да отговори с мотивирано решение. В този смисъл е и трайната съдебна практика – Решение № 10234 от 21.07.2014 г. по адм.д. № 3377/2014 г. на ВАС, 6 отд., Решение № 15312 от 17.12.2014 г. по адм.д. № 12522/2014 г. на ВАС, 6 отд., Решение № 8975 от 18.07.2016 г. по адм.д. № 4163/2016 г. на ВАС, 6 отд.

Ето защо, считам, че обжалвания мълчалив отказ на Прокурорската колегия на ВСС съставлява **незаконносъобразен административен акт на компетентния орган**. С непроизнасяне по молбата /заявлението/ с Вх. № 10-800/04.10.2017 г. , въпреки освободените на 03.10.2017 г. длъжности „прокурор“ във Върховна касационна прокуратура е допуснато **съществено нарушение на административнопроизводствените правила**. По смисъла на цитираната по – горе трайна съдебна практика, като единствен кадрови орган на съдебната власт, Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет е длъжна да дава отговор на всяко искане на прокурор, свързано с неговата служебна дейност или кадрово развитие, независимо дали този отговор е позитивен или отрицателен. Константната съдебна практика приема, че **мълчаливия отказ по кадрови въпроси е винаги**

незаконосъобразен фингиран административен акт / Решение № 8975 от 18.07.2016 г. по адм.д. № 4163/2016 г. на ВАС, 6 отд./ С оглед фикцията по чл.58, ал.1 АПК по направеното от мен искане, в качеството ми на прокурор е формиран мълчалив отказ на Прокурорската колегия на ВСС. Това бездействие на административния орган съставлява мълчаливия отказ по смисъла на чл.58, ал.1 от АПК, който отказ е незаконосъобразен , като постановен в противоречие на закона, тъй като заявлението ми отговаря на изискванията на закона и компетентният орган дължи произнасяне /Решение № 4232 от 31.03.2009 г. по адм.д. № 14283/2008 г. на ВАС, 7 отд./ и наред с това с освобождаване на длъжност „прокурор“ във Върховна касационна прокуратура на 03.10.2017 г. , съобразно реда на класиране в приключилия конкурс са били налице всички предпоставки, изискуеми от закона за вземане на решение по подадената от мен молба с Вх. № ВСС – 10 800/04.10.2018 г. до Прокурорската колегия на ВСС.

Същевременно следва да се има предвид, че с оглед практиката на ВАС по приложението на чл.193, ал.6 ЗСВ е прието , че с разпоредбата на чл.193, ал.6 ЗСВ е създадена самостоятелна по своя характер процедура, която не е част от конкурсната, но е свързана с нея доколкото се ползва от правните последици, с които последната е приключила. Използването на класирането по предходната процедура е в съответствие с целта на закона, а бездействието на кадровия орган да се произнесе съставлява незаконосъобразен индивидуален административен акт, който пряко засяга признато ми от закона право. В рамките на един кратък срок от 9 месеца без да се заобикаля конкурсното начало е налице гъвкав подход за своевременно попълване на щатонете, които са освободни след обявяването на конкурса и в периода на определения от законодателя срок . Нормата на 193, ал.6 от ЗСВ предвижда, че съответната колегия на ВСС действа при условията на обвързана компетентност, т.е при наличие на всички условия, предвидени в закона, органът е длъжен да вземе решение за назначаване на следващия по ред кандидат, до заемане на всички освободни бройки за длъжността. Законът не предвижда възможност на съответната колегия да извършва преценка по свое усмотрение да избира дали да назначи следващия кандидат, а задължава съответната колегия служебно при освобождаване на длъжност в 9-месечния срок от приключване на конкурса по реда на класирането да пристъпи към назначаване на следващия по реда на класирането кандидат, ако отговаря на изискванията за заемане на длъжността. От самия текст на чл.193, ал.6 ЗСВ е очевидно, че нормата е приложима при наличие на приключила конкурсна процедура и освободена длъжност прокурор във Върховна касационна прокуратура в 9 –месечния срок от приключване на конкурсната процедура. Съгласно чл. 193, ал.6 ЗСВ в 9 – месечния срок от приключване на предходната процедура с решение на „съответната колегия на Висшия съдебен съвет” и при наличие на освободена длъжност в орган на съдебната власт, съответната колегия на Висшия съдебен съвет / в случая Прокурорската колегия при ВСС/ приема решение за назначаване на следващия по ред кандидат в конкурса за повишаване и преместване, получил крайна оценка в конкурсната процедура, не по ниска от много добър „5,00“. При наличие на тези предпоставки по чл.193, ал.6 от ЗСВ и тези по чл.43, ал.3-6 от Наредбата, съответната колегия на ВСС, след проверка на обстоятелствата по чл.191 и тези по ал.4 и ал.5 от чл.193 ЗСВ приема решение за назначаване или отказва назначаване на следващия по ред кандидат в конкурса за повишаване и преместване полечил крайна оценка в конкурсната процедура не по ниска от много добър „5.00“ , като наред с това и същия да притежава необходимите професионални и нравствени качества / арг. от чл.193, ал.4 ЗСВ/ . Върховния съд е имал възможност в практиката си по

приложение на чл.193, ал.6 от ЗСВ / Решение №3886 от 29.03.2017 г. по адм.д № 56/2017 г. на ВАС, 6 отд./, да подчертае, че „съгласно чл.57, ал.1 и ал.6 от АПК, административният акт се издава по 14 дни от датата на започване на производството, а когато органа е колективен, въпросът за издаването на акта се решава най – късно на първото заседание след изтичането на сроковете по ал.1-5, като **непроизнасянето в срок се смята за мълчалив отказ да се издаде акта / чл.58, ал.1 АПК/**. До настоящия момент Прокурорската колегия на ВСС не е упражнила правомощията си по чл.193, ал.6 от ЗСВ, нито служебно, нито въз основа на подадената от мен молба / заявление / с Вх. № ВСС – 10 800/04.10.2017 г. , поради което е налице мълчалив отказ за произнасяне по искането ми за назначаване по реда на чл.193, ал.6 от ЗСВ, който е незаконосъобразен административен акт предвид горните аргументи налагащи извод за възникване на задължение за кадровия орган в лицето на Прокурорската колегия при ВСС от момента на освобождаване на длъжност „прокурор“ във Върховна касационна прокуратура в 9 месечния срок от приключване на конкурсната процедура , предвид освободените длъжности на 03.10.2017 г. , доколкото предходните освободени длъжности през м. юли и август 2017 г. се припадат на класирани на по – предни позиции участници в приключилия конкурс. Същевременно следва да се има предвид, че с оглед практиката на ВАС при наличие на предпоставки по чл.193, ал.6 от ЗСВ се касае до **съвкупност от действия, които административния орган следва да извърши за да възникне фактическия състав на чл.193, ал.6 ЗСВ / Решение № 3886 от 29.03.2017 г. по адм.д. № 56/2017 по описа на ВАС, 6 отд./** Според възприетото в цитираното решение на ВАС „ депозирането на молба / заявление/ по чл.193, ал.6 от ЗСВ представлява сезиращо искане по чл.24, ал.1 АПК, изхождащо от заинтересовано лице с което се иска в срока по чл.193, ал.6 от ЗСВ за издаване на акт, спадащ в компетенцията на органа, при което са налице предпоставките на визириания текст от АПК за отпочване на производство по издаване на индивидуален административен акт. Според посоченото решение на ВАС заинтересованото лице разполага с инициатива за реализиране на правата си в правоотношението по чл.193, ал.6 ЗСВ, ограничавайки възможността за противоправно бездействие от страна на органа. Защитата от това бездействие е възможността за обжалване по установения в АПК ред на евентуален мълчалив отказ на органа, какъвто е настоящия случай по отношение на депозираната молба с Вх. № ВСС 10 800/04.10.2017 г. .В хипотезата на незаеет магистърски щат, в смисъл на освободена длъжност в органа на съдебната власт по смисъла на параграф 2 от ДР на Наредба № 1/20017 г. на Пленума на ВСС, кадровия орган няма право на бездействие. В контекста на казаното от ВАС с оглед обстоятелствата в конкретния случай, следва да се подчертае, че след освобождаване на двете длъжности „прокурор“ във Върховна касационна прокуратура на 03.10.2017 г. , доколкото съумях да съпоставя реда на класирането и междувременно взетите публикувани решения на Интернет страницата на ВСС за освобождаване на Колеги от длъжността „прокурор“ във ВКП от м. юли и август 2017 г. и след като прецених, до колкото е възможно от наличната публична информация кои от класираните преди мен участници в конкурса вероятно не отговарят на обстоятелствата по чл.191 ЗСВ, предвид междувременно встъпване в длъжност или липса на уседналост / 3 години на заеманата длъжност/ или други обстоятелства налагащи извод за липса на предпоставки за назначаване на някой от Колегите класирани преди мен по реда на чл.193, ал.6 ЗСВ по мое мнение броя на освободените длъжности прецених, че достигат по реда на класирането до мястото на което съм класирана в приключилия конкурс. Приех, че общо 4-те свободни длъжности „прокурор“ във ВКП , след освобождаване на двете длъжности на 03.10.2017 г. са достатъчни за

достигане на освободена длъжност до мястото на което съм класирана, с оглед на което считам, че считано от 04.10.2017 г. са налице предпоставките на чл.21, ал.1 АПК за отпочване по отношение на мен реализиране на правата ми в правоотношението по чл.193, ал.6 ЗСВ и съответно на 04.10.2017 г. депозирах молба / заявление/ с Вх. № ВСС 10 800/04.10.2017 г. по която кадровия орган – Прокурорска колегия при ВСС не се е произнесла.

Следва да се има предвид, че съгласно принципната постановка в т.5 от Постановление № 4 от 22.09.1976 по гр.д. № 3/1976 на Пленума на ВС, при обжалване на мълчалив отказ следва да се изхожда от предполагаемите съображения, които са мотивирали административния орган да не уважи искането, като считам, че по отношение на тях не е налице законосъобразност по следните съображения.

По повод молбата/ заявлението/ с Вх. № ВСС 10 800/04.10.2017 г. до Прокурорската колегия на ВСС, с искане за приложение на разпоредбата на чл.193, ал.6 ЗСВ на 17.10.2017 г. получих писмо Изх. № ВСС – 10800/13.10.2017 г. от Председателя на КАК при ПК на ВСС с която ме уведомява, че по предходна моя молба с Вх № ВСС – 10800/04.08.2017 за назначаване, на основание чл.193, ал.6 ЗСВ на длъжност „прокурор“ във Върховна касационна прокуратура КАК при ПК на ВСС се е произнесла, като в тази връзка за сведение към писмото е приложено и извлечение от решение на Комисията по протокол № 26/12.09.2017 г., т.Р-7.

От цитираното решение на КАК при ПК на ВСС се установява, че по предходна моя молба от 04.08.2017 г. с Вх. № ВСС – 10 800/04.08.2017 г. КАК при ПК на ВСС е отложено разглеждането на молбата ми за назначаване, на основание чл.193, ал.6 от ЗСВ, на длъжност „прокурор“ във Върховна касационна прокуратура, по конкурс обявен с решение на ВСС по протокол 10/14.03.2013 г. до произнасяне на Върховния административен съд по постъпила жалба против решение на Прокурорската колегия на Висш съдебен съвет по т.36 от протокол № 27/26.07.2017 г.

Цитираното решение № 7 по протокол № 26/12.09.2017 г. на КАК при ПК на ВСС от една страна е взето от помощен орган, какъвто е КАК при ПК на ВКС, а не от единствено компетентния орган, съгласно чл.193, ал.6 ЗСВ, а именно „ съответната колегия на ВСС“, която в случая е Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет. Ето защо, принципно решенията на КАК при ПК на ВКС, взети като помощен орган при ПК на ВСС не е годно да замести в задължението за произнасяне посочения от закона / чл.193, ал.6 ЗСВ/ компетентен орган Прокурорската колегия на ВСС, още повече, че при постановяване на това решение КАК при ПК на ВСС не е внесла това свое решение като предложение в заседание на ПК на ВСС и фактически е извършила в качеството си на некомпетентен орган / помощен орган към ПК на ВСС/ своеобразно „спиране“ на административната процедура по първоначаната ми молба / заявление/ с Вх. № ВСС 10 800/04.08.2017 г. и в крайна сметка въобще не е докладвала своето становище на компетентния кадрови административен орган Прокурорската колегия на ВСС, което е недопустимо.

От друга страна, към момента на депозиране на предходна моя молба/ заявление с Вх. № ВСС- 10 800 от 04.08.2017 г. , включително и към 12.09.2017 г. , когато КАК при ПК на ВСС е взела въпросното решение считам, че не е била освободена длъжност „прокурор“ във Върховна касационна прокуратура, която да достига до мястото на което съм класирана в проведения конкурс, приключил на 03.04.2017 г. и в този смисъл по моя преценка, молбата с Вх. № ВСС 10800/04.08.2017 г е била преждевременна, т.е. не са били налице предпоставки за отпочване на процедура по реда на чл.193, ал.6 от ЗСВ по отношение на мен,

поради липса на освободена длъжност „прокурор“ във Върховна касационна прокуратура. В този смисъл , считам, че до освобождаване на длъжностите „прокурор“ във ВКП от страна на встъпилите членове на ВСС / Г-жа Даниела Машева и Г-жа Светлана Бошнакова/, което както посочих по – горе е станало на 03.10.2017 г. не е било налице задължение за Прокурорската колегия при ВСС за предприемане на действия по молбата ми с Вх. № 10800/04.08.2017 г. , поради липса на предпоставка за това, съгласно чл.193, ал.6 от ЗСВ , а именно освободена длъжност и в този смисъл за Прокурорската колегия на ВСС не е било възникнало задължение за предприемане по отношение на мен действия за назначаване, на основание чл.193, ал.6 от ЗСВ. Такова задължение, считам, че за компетентния орган Прокурорската колегия на ВСС е възникнало по отношение на мен , едва с освободаване на длъжностите „прокурор“ във Върховна касационна прокуратура на 03.10.2017 г., с оглед на което на следващия ден 04.10.2017 г. внесох втора молба с Вх № ВСС – 10 800, по която е постановен мълчаливия отказ по смисъла на чл.59, ал.1 от АПК, предмет на обжалване с настоящата жалба.

Същевременно, доколкото на 17.10.2017 г. , т.е. след молбата / заявлението / по втората моя молба с Вх № ВСС – 10 800 от 04.10.2017 г. получих уведомление от Председателя на КАК при ПК на ВСС , ведно с въпросното решение от 12.09.2017 на КАК при ПК на ВСС с молба от 20.10.2017 г. внесох поредна моя молба, адресирана чрез КАК при ПК на ВСС до ПК на ВСС с която изрично заявих, че поддържам молбата ми по чл.193, ал.6 от ЗСВ, депозирана с с Вх. № ВСС – 10 800 от 04.10.2017 г. и в този смисъл помолих КАК при ПК на ВСС да внесе за разглеждане молбата ми в заседание на ПК на ВСС.

В молбата от 20.10.2017 г. изтъкнах, че нито аз , нито който и да било от Колегите класирани на по – предни от мен места след Галя Гугушева в приключилия конкурс на 03.04.2017 г. сме обжалвали посоченото в решение № 7 по протокол № 26/12.09.2017 г. на КАК при ПК на ВСС станало причина за отлагане вземане на решение по молбите по чл.193, ал.6 от ЗСВ на следващите по реда на класирането кандидати. Касае се за Решение по т.36 от протокол № 27/26.07.2017 г. с което, на основание чл.193, ал.6 от ЗСВ е бил назначен първия участник по реда на класирането , извън класираните по конкурса кандидати, встъпили в длъжност на 03.04.2017 г. , а именно Колегата Галя Тодорова Гугушева. Решението с което последната е повишена е обжалвано от трима Колеги участвали в друг конкурс за заемане на длъжността „прокурор“ във Върховна касационна прокуратура, които не са участвали в приключилия конкурс по Протокол № 10/14.03.2013 г. от една страна и от друга страна конкурса в който жалбодателите са участвали / обявен с Решение на ВСС по т.9.2 от Протокол № 8/11.02.2016 г./ към настоящия момент не е приключил, а висящ такъв – не е встъпил последния класиран кандидат и следователно не е налице по отношение на този друг конкурс предпоставката, изискуема от закона / чл.193, ал.6 ЗСВ/ конкурса да е приключил и фактически за този конкурс 9 месечния срок по чл.193, ал.6 ЗСВ въобще не е започнал да тече с оглед на което същите нямат правен интерес от обжалване на решението на ПК при ВСС за повишаване, на основание чл.193, ал.6 ЗСВ на Колегата Галя Гугушева, доколкото не са участвали в приключилия на 03.04.2017 г. конкурс по Протокол № 10/14.03.2017 г. Същевременно това обжалване против решението с което е повишен първия след класираните кандидати категорично не е преюдициално по отношение на следващите по реда на класирането. Междувременно са освободени места за длъжността „прокурор“ във Върховна касационна прокуратура и фактически ние – следващите в класирането

кандидати не сме заинтересовани лица от изхода на образуваното по повод жалбата против решение на Прокурорската колегия на Висш съдебен съвет по т.36 от протокол № 27/26.07.2017 г.

Напротив , с назначаването на първия по реда на класирането участник, по приключилия на 03.04.2017 г. конкурс за последващите в класирането кандидати с освобождаване на други длъжности „прокурор” във Върховна касационна прокуратура , а именно още две фактически възниква по реда на класирането за следващите след Галя Гугушева класирани кандидати правото да бъдат назначени по реда на чл.193, ал.6 ЗСВ , ако отговарят на останалите изисквания на закона. Същевременно, предвид обстоятелството , че следващите / след Галя Гугушева/ в приключилия конкурс по реда на класирането кандидати не сме заинтересовани лица по образуваното по жалбата на тримата колеги срещу решението по т.36 от протокол № 27/26.07.2017 г. на Прокурорската колегия при ВСС адм.дело 10865/2017 г. по описа на Върховния административен съд фактически липсва правна възможност за защита срещу неблагоприятното ни третиране от страна на ответника – Прокурорска колегия на ВСС , тъй като не сме страни по това дело, но въпреки това с мълчаливия отказ на кадровия орган търпя неблагоприятни правни последици от фактическото обездвижване на процедурите по чл.193, ал.6 от ЗСВ в резултата от незаконосъобразното бездействие на КАК при ПК на ВСС да предложи на Прокурорската колегия при ВСС ~~проект на решение по молбата с Вх.№ ВСС 10-800/04.10.2017 г.~~ , предвид взетото без компетентност решение вместо единствено компетентния орган да се произнесе по реда на чл.193, ал.6 ЗСВ, а именно Прокурорската колегия при ВСС. Следва да се подчертае, че е налице аналогична съдебна практика на ВАС с която подобно изземване на правомощия на кадровия орган от страна на помощна комисия при ВСС , каквото е КАК при ПК на ВСС сериозно е критикувана от съда. Въпреки съдебната критика на ВСС на установен аналогичен случай на незаконосъобразната практика на помощната комисия / КАК при ПК на ВСС/ в настоящия случай едни и същи незаконосъобразни действия фактически се утвърждават като трайна порочна практика на помощна комисия в случая КАК при ПК на ВСС , като бездейства да отнесе въпроса до компетентния орган и да взема решение от компетентност на кадровия орган при ВСС.

Ето защо, с молбата ми от 20.10.2017 г. изрично заявих , че поддържам молбата ми по чл.193, ал.6 от ЗСВ, депозирана с Вх. № ВСС-10 800 от 04.10.2017 г. и помолих Комисията по атестиране и конкурсите да внесе за разглеждане молбата ми в заседание на Прокурорската Колегия при Висш съдебен съвет. Посках от КАК при ПК на ВСС, като помощен орган да изпълни задълженията си, като провери на първо място по реда на класирането дали към 04.10.2017 г. е освободена длъжност прокурор във Върховна Касационна прокуратура, която по реда на класирането в предходната конкурсна процедура по Протокол № 10/14.03.2013 г., приключила на 03.04.2017 г. е налице длъжност прокурор, която съобразно броя на освободените длъжности достига до моето място на класиране, но до настоящия момент въпреки и тази молба нито КАК при ПК на ВСС придвижи молбата ми до Прокурорската колегия, нито последната се е произнесла, въпреки изричното адресиране чрез помощния орган до компетентния такъв.

В тази молба уточних, че е възможно предходната моя молба с Вх. № ВСС – 10 800 от 04.08.2017 г. да е била **преждевременна**, т.е към този момент да не е била налице освободена длъжност прокурор във Върховна Касационна прокуратура , която по реда на класирането в приключилия Конкурс по Протокол № 10/14.03.2013 г. да не е достигала до мястото на което съм класирана към момента на вземане на Решение на КАК при ПК на ВСС

по Протокол № 26 от 12.09.2017 г. , т. Р-7 за което Председателя на КАК при ПК на ВСС ме информира с писмо Изх. № ВСС – 10800 от 13.10.2017 г. . Същевременно това решение заявих, че считам, че не е пречка за разглеждане на втората молба от 04.10.2017 г. по чл.193, ал.6 от ЗСВ , тъй като в рамките на периода от 9 месеца, считано от приключване на Конкурса са се освободили още две длъжности „прокурор” при ВКП / на 03.10.2017 г./ при което по реда на класирането освободените длъжности достигат до моето място на класиране, поради което и моля Комисията по атестирането и конкурсите при Прокурорската Колегия на ВСС след като провери предпоставките по чл.193, ал.6 ЗСВ по молбата ми от 04.10.2017 г. да внесе съответно предложение в заседание на Прокурорската Колегия на ВСС.

С въпросната поредна моя молба от 20.10.2017 г. изложих и становището ми по отношение цитираното Р-7 от Протокол № 26 от 12.09.2017 г. като взето решение от Комисия по атестирането при ПК на ВСС, а не от Прокурорската Колегия при ВСС, който е единствено компетентния орган в процедурата , съгласно чл.193, ал.6 ЗСВ . Считам, че не е налице решение на компетентния орган по предходната ми молба по чл.193, ал.6 от 04.08.2017 г. , а по същественото е , че към момента на произнасянето от страна на КАК при ПК на ВСС на 12.09.2017 г. не са било възникнало по отношение на мен предпоставките на чл.196, ал.3 ЗСВ за отпочване на процедурата, поради преждевременност на подадената молба от 04.08.2017 г., която фактически , заедно с новата молба от 04.10.2017 г. с Вх. № ВСС 10 800/ 04.10.2017 г. е следвало да бъде разгледана от ПК на ВСС, предвид възникналите предпоставки по чл.193, ал.6 ЗСВ от този момент. Видно от решението, не е налице решение на КАК при ПК на ВСС за внасянето му в съответно заседание на ПК на ВСС и в крайна сметка се е достигнало до своеобразно обездвижване на тази моя молба, тъй като с това решение въпроса по разглеждане на молбата се „ОТЛАГА” и следователно не е налице решение по съществото на молбата, а за кадровия орган не е и било възникнало задължение за произнасяне до момента на освобождаване на двете места за длъжността – на 03.10.2017 г.

От друга страна, както посочих по – горе към датата на молбата – 04.08.2017 г. , включително и вземане на решението е възможно да не е имало освободена длъжност „прокурор” във ВКП, която по реда на класирането в Конкурса да достига до моето място в класирането и в този смисъл молбата да е била преждевременна. Липсата на мотиви в Р-7 от Протокол № 26 от 12.09.2017 г. на Комисия по атестирането при ПК на ВСС по въпросите относими към процедурата по молбата ми от 04.08.2017 г. по чл.193, ал.6 ЗСВ и преди всичко относно първата предпоставка – наличие на освободена длъжност прокурор при ВКП достигаща по реда на класирането до моето място в предходната конкурсна процедура пречатства възможността да се прецени основателността и на втората моя молба по чл.193, ал.6 от ЗСВ от 04.10.2017 г. , , предвид междуременно освободението две длъжности прокурор във ВКП на 03.10.2017 г. Налице е нарушаване на правото ми на защита , тъй като единствено административния орган разполага с информацията относима по предмета на молбите ми от 04.08.2017 г. и от 04.10.2010 г. с Вх. № 10800/2017 г. , а именно информация относно броя на освободените длъжности и съответно как те се съотнасят към поредността на класираните кандидати в приключилия конкурс, които отговарят на обстоятелствата относими към преценката в процедурата по чл.193, ал.6 от ЗСВ.

Нещо повече, съобразявайки обстоятелството, че принципно органа който отлага произнасянето си винаги може да се произнесе при наличие на нови обстоятелства, тъй като не е решил въпроса по същество, помолих за

произнасяне по молбата ми с Вх. № 10800/04.10.2017 г. В АПК липсва краен акт с който производството да се „ОТЛАГА”. Отлагането е акт по движението на преписката , а по същество в Р -7 от Протокол № 26 от 12.09.2017 г. на Комисия по атестирането при ПК на ВСС е по – скоро „СПИРАНИ”, какъвто акт е компетентен да издаде единствено решаващия орган – Прокурорската Колегия на ВСС.

Ето защо, предвид изпратеното ми писмо от 13.10.2017 г., с приложено Р -7 от Протокол № 26 от 12.09.2017 г. на Комисия по атестирането при ПК на ВСС , доколкото изтъкувах това действие на Председателя на КАК при ПК на ВСС , като акт , който се поддържа от помощния орган – КАК при ПК на ВСС , включително и във връзка с втората ми молба от 04.10.2017 г. за приложение на процедурата по чл.193, ал.6 от ЗСВ същите доводи за спиране на производството по разглеждане на молбата, а именно, за отлагане на решение по втората молба с Вх. № ВСС 10800/04.10.2017 г. до произнасяне на Върховния административен съд по постъпила жалба против Решение на Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет по т.36 от Протокол № 27/26.07.2017 г. с което, на основание чл.193, ал.6 от ЗСВ е повишена в длъжност „прокурор” при ВКП кандидат класиран на по – предно място в Конкурса обявен с Решение на ВСС по Протокол 10/14.03.2013 г. помолих, това становище на КАК при ПК на ВСС, ако се поддържа и във връзка с втората ми молба да бъде внесено в заседание на **Прокурорската Колегия на ВСС за вземане на решение по молбата по чл.193, ал.6 от компетентния орган.**

Съответно заявих, че аз не съм жалбодадел по постъпилата във ВСС жалба против Решение на Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет по т.36 от Протокол № 27/26.07.2017 г, както и че това решение не накърнява мои права и законни интереси и не съм заинтересована страна в образуваното по жалбата адм.д. № 10865/2017 г. по описа на ВАС, Шесто отделение и в този смисъл взех отношение за незаконосъобразност на подобно решение, ако то се споделя и във връзка с втората ми молба/заявление/ с Вх. № ВСС 10800/04.10.2017 г. Информирах Прокурорската Колегия на ВСС, за тогавашното положение на делото, образувано по жалбата на трети лица по отношение на приключилия конкурс по протокол № 10/14.03.2013 г. , както и че производството пред ВАС е образувано на 25.09.2017 г. и е насрочено за разглеждане в съдебно заседание на 17.01.2018 г. , видно от публичния сайт на ВСС, което обстоятелство не е могло да бъде известно на КАК при ПК на ВСС към 12.09.2017 г., когато е взето Р -7 от Протокол № 26 от 12.09.2017 г. Считам, че КАК при ПК на ВСС не би взела подобно решение за своеобразно спиране и обездвижване на производството по молбата по чл.193, ал.6 от ЗСВ , тъй като фактически се достига до невъзможност от произнасяне по молбата ми за повишаване, тъй като преклузивния 9 месечния срок , считано от 03.04.2017 г, на която дата е встъпил в длъжност последния класиран по Конкурса обявен с Решение на ВСС по Протокол 10/14.03.2013 г. следователно **ще изтече на 03.01.2018 г., т.е. преди датата на насроченото съдебно заседание по адм.дело № 10865/2017 г. на ВАС, Шесто отделение.** Подобно отлагане или спиране на производството по чл.193, ал.6 от ЗСВ не е предвидено в закона. То противоречи на целта на закона / разпоредбата на чл.193, ал.6 от ЗСВ/ , на мотивите по законопроекта за приемане разпоредбата на чл.193, ал.6 от ЗСВ и грубо нарушава чл.6 от ЕКПЧОС. Междувременно е налице ново обстоятелство, а именно, постановено е Определение от 01.11.2017 г. по адм.д. № 10865/2017 г. по описа на ВАС, 6 отд. с което молбата на тримата колеги , участвали в друг конкурс е оставена без разглеждане, поради липса на правен интерес. Това определение подлежи на обжалване и не е влязъл в сила акт, поради което и

предвид незаконосъобразния мълчаливия отказ по молбата ми с Вх. № ВСС 10 800/04.10.2017 г. за мен е налице правен интерес да обжалвам същия.

Предвид изложеното и доколкото последователна е практиката на Прокурорската колегия на ВСС за назначаване по реда на чл.193, ал.6 ЗСВ, по които ред от приемане на разпоредбата до настоящия момент са налице множество решения за назначаване по този ред по други конкурси от компетентност на кадровия орган / Прокурорска колегия при ВСС/, с оглед на което считам, че е налице неравно третиране на кандидатите класирани по приключилия конкурс по Протокол № 10/14.03.2017 г. на ВСС в сравнение с Колегите, назначени по реда на чл.193, ал.6 от ЗСВ по други конкурси за заемане длъжност прокурор в различни органи на съдебната власт.

Предвишд всишчко изложено по – горе, Ви моля, да отмените мълчаливия отказ на Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет по мое заявление с Вх. № ВСС – 10 800/04.10.2017 г. и върнете преписката на административния орган за произнасяне със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона и за назначаването ми, на основание чл.193, ал.6 от ЗСВ по приключилия конкурс по Протокол № 10/14.03.2017 г.

Моля да осъдите административния орган да ми заплати всички направени от мен разноски по делото.

Доказателствени искания:

1. Моля да изискате от ПК на ВСС да представи цялата административна преписка по заявлението ми с Вх. № ВСС – 10 800/04.10.2017, както и преписката за участие по обявения конкурс по Протокол № 10/14.03.2017 г.
2. Моля след представяне на преписките да ми се даде възможност да се запозная с тях и да изложа допълнителни доводи в подкрепа на доводите ми и за отправяне на допълнителни доказателствени искания.

Припопелкисе: Дор. ишчлби - за съдъ и за от вателка

17.11.2017 г.

С Уважение:

/Десислава Кайнакчиева/